

Nu la împăratu că la rege

— Anecdolă. —

Infricat din cale-afară
Mai de pușcă, de hornet,
Se bocea că-l asentase
Bielu Stanciu paraleu.

Strângea dinții și mușca limba
Și smulgea părul cel sburlit
Nholba ochii, iinja dinții
Ca și omu nebunit.

Nu vorbea cu nime în lume
Făr' de pământ se trântea
Și la toți pe țigănește
Le urla și le zicea:

»Dic mo bată-i alduitu
Și mi-i și frăznească norii,
Că m'o asentat pe dată
Ca să-mi las puștii cioroiu.

N'au avut picuț de milă
Și 'ndat' ce m'o asentat
In mondur — mănca-lar para —
In mondur m'o imbrăcat.

Și mi-o dat ciacău cu pajuri
Și curele lustruite,
Și bagnet și arme grele
Și Dumnezeu știe câte.

— Și de-acea plângi țiganeș
— De aceia și de alta,
Că gândesc că fără mine
Ce să ști face nevasta.

Că-i săracă amărită
Și nu știu de ia da satu
Plată, pre cum da la altu,
Că cătănesc pe împăratu.

Că i-o spus domnu notarăș
Că-s honved jurat pe lege
Și n'am jurat la împăratu
Fără am jurat la rege!»

Cluj, 4 VII. 1917.

Theodor A. Bogdan

Fabulă

După nui de lupte și îndelungat război,
De pace, spun, că lupul să fi trimis la oi,
Zicându-le că dănsul ar fi plecat la pace,
Dar numai cu-o loameală: Să facă ce vor face
Și să-și alunge câinii de lot de pe la turmă,
Că până atunci războiul nu poate să se curme,
Că vrajba din câni vine, că de departe latră
Și în gura lor ciobanii sărind de lângă vatră
Lungi-chiole ridișă, încât te asuzesc.

Și cu tăciuni din vatră asvir, sburătoresc
Și toată scârba asta, ia spuneți, cine-o face?
Da, câinii dumneavoastră, ce blehăesc, nu țac!
Vedeți dar ce veți face,
De vreți cu noi frăție și dragoste și pace.
Iar oile ca ele, gândiră să-i alunge,
Că lor pe senme mîntea atîta le ajunge,
Dar un câine mare, bătrîn și mai cu ștat
O, oilor! —Je zise — doar nu 'ți fi căpiat!
Ce? Credeți voi că lupul doar umblă după pace?
Alt gând și sîcoteală la inima lui zace!
De alta i lui zori!
Să știe el că turma e făr' de păzitor,
C'apoi făr' de teamă ia prânz în ziua mare
Rînd pe rînd la codru pe toate să vă care.»
Iar oile atunci s'au socotit mai bine
Și de pe-atuncea nu este vre-o turmă fără câine
Și nici popoare treze și gînti cu viitor
Morțiș ca să nu fie la luptătorii lor.

M. Costea, caporal.

Păsărică glas cu Jele

Păsărică, glas cu jele
Ia-ți ai tău zbor către stele
Ș'apoi dute păsărea
Către dulce țara mea.
De va fi Dumineca
Când ajungi tu păsătea,
Sboară peste satul meu
Și privește în jos meru,
Pînă sat ori în altă parte
Unde-or fi fetele toate,
Ș'acolo, de-asupra lor
Să-ți oprești tu al tau sbor
Și cu dulce glasul tău
Să le vestești dorul meu,
Dorul meu din depărtare
Spune cu a ta cântare,
Căci dorul este prea greu
Și nu îl pot scrie eu.
Fiuză verde iarba neagra
Prinește mândruța dragă
A mea mică carticea
Scrisă din Italia.
Și de dor mare aș scrie
Aceasta în poezie
Și te rog dragă așa
Din toată inima mea,
Că dacă tu o primești
Aceasta și o citești,
Dă-o la fetele toate
Să citească această carte,
Și la feciorii din sat
Căre mea n'au plecat.
Că-i doresc pe toți și toate
Și le potfesc sănătate
La cari vor celi în carte
Și celor ce ascultă
Le potfesc viață multă,
Că acum n'am timp de scris
Deci nemă cartea închiz
Nu ca n'as avea ce sena

Dar nu e loc pe hârtie,
Și inchei cartea prea iute
Ș'as avea de scris mai multe
Că de jale și de dor
Pe loc te faci scriitor.
Seara când nu poți dormi
Te pui și faci poezii
Și fără să ai vre-o carte
Tu le scrii din mîntea toate,
Inima ți-le citează
Iar condeiul le lucrează.

Marcu Todor.

O recoltă minunată

Un Jenkeu, voinde să-și bată joc de
un Indian, îi dădu un pachet cu un praș,
zicându-i că e un praș de pușcă minu-
nat, care odată semănat răsare și ro-
dește însușit.

»Fîind că Indianii au o încredere oar-
bă în albi, bietul om căzu în cursă și
cumpără pe un preț fobulos o mulțime
de praș cu care semăna în grabă un
ogor.

După ce trecu vara, fără ca să se ză-
rească nici urmă de semănătură pe tot
înlinsul ogorului, își dădu seama cre-
dinciosul Piele)Roșie că fusese înșelat.
Dar în loc să fugă la autorități, cu tîm-
guiri și reclamații inutile, se hotărî să
se răzbune.

Peste vre-un an și mai bine se n'tam-
plă să facă iarăși o afacere de neguslo-
rie cu Jenkeu, de la care cumpără o gră-
madă de marfă. Când însă Jenkeu ve-
ni să-i ceară bani pe marfa vîndută,
Indianul răspunse cu sînge rece:

»Am să-ți plătesc când îmi va rodi
prașul pe care mi l-ai vîndut anul tre-
cut și voi lua banii pe recoltă.»

Pedeapsă

Intre doi nevoiași cari trăesc din po-
nieni:

— Dar bancherul acela bogat ce ține
dat?

— Un nikol de douăzeci.
— Nu i-a fost rusine obrazului? Pe
depsi-lar Dumnezeu!

— Hasecă l-ai și pedepsit: la plecare
i-am șterpelit paltonul.

Ai plecat

Ai plecat și tu acuma
Pe drumul lung, pe drumul greu.
Mângâierea mea din urmă,
Scuți să ai pe Dumnezeu!

De-o fi să perii și tu ca egi răuți
Pe câmpurile mari deșarte,
Rog pe bunul Dumnezeu
De toate în lume să te acerte.

Dar de-î scăpa și te-î re întoarce
Leposit de zile grele,
Te rog să nu uști să-mi sădești
Florile pe țecua gâmbii mele...

I. BURAI

Un adevăr dureros

Artistă vieneză atât de iubită de public pe vremea ei, Josefina Gallmaier, avea slăbiciunea nu tocmai rară la femei în genere, să ascundă cu cea mai mare grijă data adevărată a nasterii sale. Nu arăzori particularitatea asta a ei dădu loc la scene comice.

Un artist, devenind și el mai târziu flautist celebru, vrând să se facă simpatic acestei artiste, anunță că la o petrecere ce urma să aibă loc la ea acasă, va face o cavântare, în care va vorbi de modul cum a făcut cunoștință cu »drăgălașa Pepi«, cum o botezaseră admiratorii.

În seara hotărâtă, salonul artei era plin de invitați.

Oratorul începu a vorbi, dar nimeni nu-l asculta; toți vorbeau între ei, mai ales gazda.

Deodată răsună în auzul artei o fraza a celui ce-i făcea elogiul. Zicea: »Era în anul 1853, când descoperii talentul unei tinere fete, pe care nimeni n-o lua atunci în serios și care acum e o stea de prima mărime pe firmamentul artei.

Mai departe nu-și putu continua cavântarea, căci Josefina Gallmaier se prăvăli de pe scaunul ei și nu se mai scuti.

Invitații nu gâsiră altceva mai bun de făcut decât să se împrăstie. Numai flautistul, amărât, rămase lângă artista loșmată.

De abia se închisese ușa îndărătul celui mai de pe urmă musafir, că bolnava sări repede în picioare și cu o voce răsunătoare, deslusită, exclamă:

— Bagă de seamă, gură-spanla!
»Am să mai poftesc odată pe toți mușafirii de astă seară, și atunci să faci bunătața să zici așa: »Era în anul 1873, când descoperii talentul unei copile, în floarea vârstei!

— Ah! așa? făcu flautistul, rîzând cu hohote aici a fost buha?

Primejdie

Înaintea tribunalului acuzatul, agent al unei societăți de asigurare, se apăra:

— Dar, domnule președinte, vii asigur...

— Nu curvă la societatea d-tale, te reasci Dumnezeu! — exclamă președintele.

Era...

Era un cer ca lacrima senină
Ce-o varsă placara unei iubiri,
Și tei-și scuturau podoaba alba
În desmețdurea blânzilor zefiri...

Când prima-dată am simțit în suflet,
Apăs, a tinereții cunplut foc,
Când prima-dată s'a nșelat în visuri
Speranța mea proptită în noroc...

Ș-acum cad frunzele, și-î iarnă iară...
Mansarda mea răsuna a pustiu,
Și am uitat și visuri și speranță
Dar — nșan uitat durerea mea s'o scriu...

Grea muncă

— Frumoasă toaletă nouă ai, dragă...
— Frumoasă, da, — dar nu știi câte nopți nedormite m'a costat!
— Cum așa?
— Până tot așteptam să adoarmă bărbatu-meu, ca să pot să-i dijnuesc porțofelul...

Sinceritate

— Din câte mi-ai spus, doamnă, nu prea văd ce motive de divorț ai putea avea. Oare n'ar fi mai bine să continuați a trăi împreună?

Doamna (furioasă) — Ar merita-o, mizerabilul!

Cu două înțelegeri

Bărbatul meu, — a murit la o anumită vreme din cauza boala...

— Va să zică m'a suferit mult...

Om de cuvânt

— Alo, alo, domnu Marcus?
— Da, eu sunt, Ce doriți?
— Dragă domnule Marcus, aci e Tapescu; te-aș ruga foarte mult să mă înlesnești cu o sută de lei până la luarea leții... Cred că nu mă refuzi... Am să viu mâine dimineață la zece după bani.
D-l Marcus se pregătea să răspundă ceva, dar telefonul se închise.

A doua zi, era o vreme infernală. Ploaje torrențială, vijelie, furtună cu fulgere și trăsnete... Deodată Tapescu apare în pragul prăvăliei d-lui Marcus; apa curge lac de pe dânsul, dărdăie:

— Teribilă vreme, domnule; dacă m'aș fi promis cu atâta hotărîre să viu după bani, m'aș fi venit.

Sfat părintesc

Minorul Ștrepeliei e condamnat pentru a doua oară pentru furt, în fața părintelui său.

— Ai fi putut și dumneata să sfătuiești mai bine pe fiul d-tale, — îi zice judecătorul la urmă.

— Onorat tribunal! răspunde părintele; aceasta am și făcut-o. Să spuie el dacă nu i-am zis: Măi nătarăule, de astădată cel puțin să bagi mai bine de seamă...

Gramatică

Musteriul: Aveți mășline?

Băiatul: Este.

Tejghetarul cu autoritate: Nu se zice este, măi, se zice: săntără, pentru că este mai multe!

Lucru sigur

— Sunt sigur că în capul tău trebuie să fie ideea minunată...

— Hm, da, de sigur... Dar de unde ști?

— Fîndcă de intrat trebuie să fi intrat mult, dar de iesit n'a iesit încă niciuna.

Păsărică tainică

— Basn cules de Dum. Stancescu —

(Urmare și fine).

După aia, când a văzut ea ca merg lucrurile bine i-a zis:

— Zău, măicuțică, cât ești de frumoasă, dar să ai cămașa zgriptoroaiceii a de aur, tu ai fi minunea lumii.

Și i-a lăudat cămașa și frumusețile ei, și cum era cusută, și câte alea toate i-a propovăduit din gură, până a făcut pe fată de n'a mai putut de drag să aibă cămașa așa.

A întrebat pe babă cum ar face să o dobândească?

Baba i-a spus:

— Fă-te tu bolnavă și zi-i lui frate-tău că ai auzit că nu te faci sănătoasă până te îmbrăca cu cămașa zgriptoroaiceii.

A făcut fata așa, că ea nu știa ce primejdie era să îndure frate-său.

Frata-său iubind-o mult, nici n'a stat la gânduri și a și plecat.

S'a dus el, s'a băut cu fiare pe drum, dar cum l'a ajutat pe el Dumnezeu că le-a învins pe toate.

Când s'a ajunga la stăpânirea zgriptoroaiceii iacă un șanț mare.

Lângă șanț un balaur legat gema la soare.

— Făt-frumos, făt-frumos, a strigat balaurul cum l'a văzut, desleaga-mi aste legături că mor acilea, nu mă lăsa făt-frumos, că și eu ți-oi prinde bine, că știu că te duci să iei cămașa zgriptoroaiceii și de nu te-oi încăța eu cum să faci, te răpune sorpica, că cine te-a trimis aici nu te-a trimis de bine.

Băiatului i s'a făcut milă de balaur. Le-a dezlegat.

Balaurul n'a mai putut de bucurie când s'a văzut slobod și l'a învățat ca să se ducă la un pom și acolo să bată de trei ori în el și să zică:

— Iii, cal de paraleu, ești să mă duci la zgriptoroaica s'o sărut.

Și a eșit un cal de mânca foc și a încălecat el pe dânsul și l'a învățat calul ca să aștepte până s'o inoapta, că zgriptoroaica doarme cu fereastră deschisă și cămașa o pune pe un scaun; dar el o s'o vază, că strălucește aurul de pe ea ca zi... și când doarme ea, loane so repede călare pe el pe geam cu cămașa și pleacă, că de o ești atâră din odae pe geam nu mai are zgriptoroaica nici o putere.

Așa a făcut flacăul și a pus mâna pe cămașa, și a plecat să o ducă soră-si.

Pe drum, la șanț, unde scăpase pe balaur, iacă balaurul îl oprește în cale și-i zice:

— Făt-frumos, cine te-a trimis aici nu te-a trimis să te crească, ci să te prăpădească, dar nu-i ajută Dumnezeu. Să știi că o să te mai trimească încă de două ori; la a doua oară o să ne-merești... un șanț și un frate al meu legat tot cu mine; tu să-i dai drumul și să-i spui cum mi-ai dat și mie, ca și el o să te ajute; dar la a treia oară nu mi-o în pufină să știu ce-i face. Du-te tu Dumnezeu.

I-a mulțumit băiatul și a plecat. Când a ajuns i-a dat soră-si cămașa; ea făcând ea ca se face sănătoasă nu-mai decât, dar baba nu mai putuse de necaz când îl văzuse viu nevătămat, și-si pusese în gând alia.

Drept, nu trecură multe zile și soara sa iar căzu bolnavă și chemă pe frate-său și-i spuse că ea moare, nu mai scapă, de n'o putea să dobândească cămașa cu soarele de aur în piept, cu luceafărul de aur în spate și cu stelele de aur în umeri, a tatorului zmeilor după lumea asta.

Cum a auzit băiatul, cum a plecat.

Pe drum iar s'a băut cu juvine spurcate pe cari le-a biruit și ajungând la șanț, la hotarul împărăției zmeilor, a dat de alt balaur mai mare de nouă ori decât alalalt, care s'a rugat și el să-i dea drumul din legături.

I-a dat băiatul drumul și i-a spus cum a deslegat pe frate-său.

Atunci balaurul i-a mulțumit și l'a daruit cu un fluer și cu un cal.

Pe cal să se urce călare și cu fluerul să cânte când o ajunge la palatul zmei-

lor, să cânte întruna că zmeii au să joace, până or cădea jos de oboseală; — el, când i-o vedea căzuți, să se repeadă călare la muntele din față, că era cămașa aruncată de un vârf de munte, și să fugă cu ea înapoi.

Așa a făcut.

A luat cămașa și a plecat cu ea.

La hotar, la șanț, l'a oprit balaurul și i-a zis:

— Făt-frumos, de te-o mai trimete soră-ta unde va, tu să te duci, că așa e ursita ta, dar să-i lași un pahar și să-i zici că de s'o umplea paharul de sânge, să știe că ai murit, și să plece să te caute.

I-a mulțumit băiatul și s'a dus la soră-sa cât a putut el de iute.

Fata s'a făcut a se însănătoși, iar baba să crape, și mai multe nu. Surorile mamei copiilor încăleca doar că n'au înebunit, când au auzit că și de data asta s'a întors băiatul cu isprava făcută.

Peste câteva zile se pomeneste băiatul cu sora sa, iar bolnavă.

— Frate, să te duci să-mi aduci ceva ca mor, iute, mă prăpădesc.

— Să-ți aduc surioară; ce să-ți aduc?

— Uite, m'a învățat baba, ca să te duci la puțul cu ghizdurile de zmetură, și cu cumpăna de razachie, și cu găleata de tănăioasă, și să scoti din ei păsărica tainică din pământul tănăioșesc, că numai ea mă poate vindeca.

— Să mă duc, surioară, dar uite, îți las ăst pahar, să-l pui într'un colț. De l-ai vedea vre-o dată că se umple de sânge, să știi că sunt în primejdie de moarte și să pleci și tu să mă cauți.

Și a plecat băiatul.

S'a dus, s'a dus până a ajuns.

Dacă a ajuns, ce să vază? că i s'a ridicat părul pe cap de groază; sute și mii de oameni toți împetriți împrejur unui puț, și până la puț două gălșoare mici.

A trecut una, s'a pomenit și el de piatra până la genunchi; a trecut pe a doua, s'a împetrit până la brâu, când s'a apropiat de puț și a zis:

Păsărică tainică,

Din pământul tănăioșesc,

Ești să mergi cu mine

a împetrit de tot.

Pasă-mi-te ce era acolo? Păsărică tainică sta ascunsă în puț, și până nu venea o fată s'o strige, nu eșea, că așa era ea ursită; și până atunci mai flăcăi veniseră, și toți se făcuseră stane de piatra împrejurul puțului.

Acasă, în pădure, la borderul fetei, s'a umplut paharul cu sânge.

Cum s'a umplut, cum a început fata a plânge și a se văita, blestemându-și zilele, că din pricina ei se prăpădea frate-său, și a și plecat să-l caute.

A întrebat, cum a făcut, a apucat drumul, spre locul unde era puțul cu ghizdurile de zmetură, cu cumpăna de razachie și cu găleata de tănăioasă, și a ajuns.

Dacă a ajuns, s'a înfiorat de flăcăi tineri ce vazu împetriți acolo.

Dar trecu gălșoarele și ajunse la puț fără primejdie.

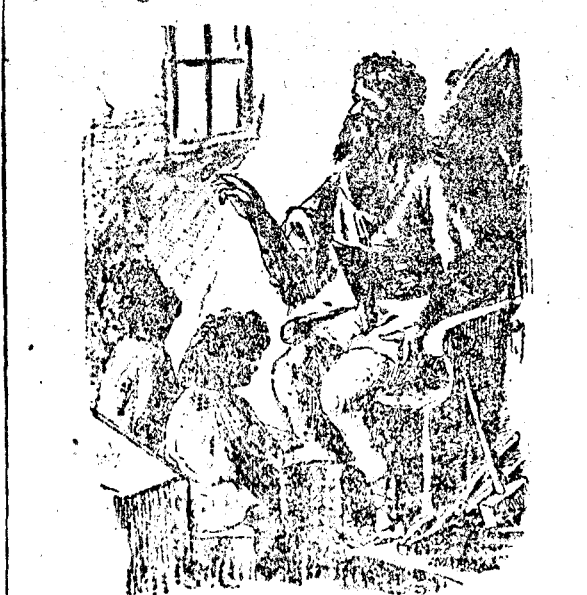
Lângă puț dădu cu ochii de frate-său, stana de piatră, și o podidire lacrimelor, și plânse mult sorac.

Vorba vine...

— Primeste să fii soția mea, și îți voi împlini toate dorințele...
— Din câtă leață?...

Definiție

Profesorul: Ionescule, definește - mi apa.

Elevul: Apa... Apa este un lichid fără culoare, și care se îngreșește când ne spălăm mâinile într-insul...

După aia s'a uitat pe gura pufului în jos, că auzise cântec de pasăre acolo, desfăcut la piept și a zis:

— Nu vezi ce frumoasă sunt, și ce frumos a fost frate-meu? de ce nu ești afară?...

Ca să te văz,
Pasărică lăinică,
Din pământul lăinicesc.

Cum a zis așa, numai a auzit un făl-fait de aripe și s'a pomenit cu o pasăre de aur că ești din puț cântând.

Cum a eșit ea, au prins a învia toate stanele de piatră.

Fratele fetei s'a repezit la ea de s'au sărutat frățește și după aia au plecat înainte, pasărea cu un picior pe umărul, băiatului, și cu altul pe umărul fetei.

S'au dus la împărăția unde împărătea părinții copiilor.

Când au ajuns, tocmai era masă mare la împărat; cine trecea pe cale intra să se ospăteze și să bea din belșug și pleca la treaba lui. Așa era la împărăția lui obiceiul odată pe an. Și câți veneau de când sta biata împărăteasă în lături treceau pe lângă ea și o scuipau.

Pasărea lăinică i-a învățat pe copiii ei să nu o scuipe, ci să o mângâie și să o sărute, că aia e muma lor, și le spune și cum se întâmplase cu ea, că era năzdrăvană de știa toate; dar i-a și învățat, ei să nu zică nimic, că ea o să spuie tot.

Când erau toți la masă, cu împăratul în cap, numai intră pe poartă doi copii de aur, cu totul și cu totul, și cu o pasăre de aur, de sta cu un picior pe umărul unuia și cu altul pe al altuia.

O slugă îi văzu pe fereastră și spuise împăratului minunea.

Împăratul și toți meserii dădură fuga la fereastră și îl văzură venind și mângâind și sărutând pe împărăteasa din lături.

După aia se urcară unde era masa și se așezară și ei la masă.

Cumnatele împăratului să moară și mai multe nă.

După ce mâncară, băiatul zise:

— Mărite împărate, să îngădui pasărea măiastră de veni cu noi, să vă cânte un cântec.

— Să cânte, vezi bine, zise împăratul uimit.

Și început pasărea lăinică din pământul lăinicesc să cânte și din cântatul ei eși istoria toată a copiilor de aur și a mamei lor, pe care o necinșteau toți și sta în lături.

Atunci început împăratul să plângă și se duse chiar el de o scoase de acolo și o îmbrăca în haină împărătească, și o puse la locul de cinste, alături de el, și pe copii împrejurul lor, și de acolo porunci să omoare cu pietre pe surorile împărătesei, iar pe sluga care crufase pe copil îl făcu boala mare și-i dădu bogății nenumărate.

Iar cu încălecai pe o șea și vă spuise așa.

Nu se poate

— Teribil mirosi a rachiu, anice...

— Ce vrei, dragă, nu pot să beau ylang-ylang!

„Carte pentru toți“

Au apărut până acum 5 numere:

1. Liga celor cu părul roș

o năvelă senzațională, scrisă de vestitul scriitor englez Conan Doyle — în care găsim una din

Aventurile detectivului Sherlock Holmes

Apoi broșura mai cuprinde articole instructive ca: Revoluția rusească — O porc ridică fruntea, fantazie hazlie cu prilejul scumpirii cărnei de porc. — Mai sînt și chipuri frumoase.

Nr. 2. „Câteva povestiri și multe adevăruri“

din literatura germană, scrise de Berchtold Auerbach. Iată titlurile acestor povestiri minunate: 1. O fațadă și un adevăr. 2. Ionel cel încalcesc. 3. Infașta și viceversa. 4. Trebuie să mă încălzesc mai întâi. 5. Vine regele. 6. Printr'un cârnaț a dat de noroc. 7. Artă de a fi fericit în fiecare zi. 8. O istorioară despre pricina războiului.

Alte articole sînt: Noul Episcop al Gherlei, dr. Iuliu Hosszu, cu chip. Poezie de Vasile Alexandru. Rusia după revoluție, cu 4 chipuri. Moartea Veneției. Muza populară în război.

Nr. 3. Nuvele și schițe din literatură maghiară

scrise de cei mai vestiți scriitori unguri: Koloman Mikszáth, Francisc Herceg, Eugeniu Heltai, Francisc Molnár. — Iată cuprinsul acestei cărți: 1. Cum și-a cumpărat țăranul Csomak o coasă? 2. Nevasta artistului. 3. Măgarul și trandafirul. 4. Soarele sugubăț. 5. Fii soarecelui. 6. Leul și măgarul. 7. Evlavia și viața lungă. 8. Gazetarul. 9. Geologie. 10. Fiul bun. 11. Împărăția minunată. 12. Corupțiune. 13. Plecând cu trenul.

Apoi sînt articole instructive: Ce se citește în timpul războiului? — Din scriitorii clasici români: Grig. Alexandrescu: Poezii. — Teama de microbi. — Zahărul ca leac la răni. — Cei mai mari proprietari de pământ al lumii, etc. — Poezie în memoria fratelui erou. — Cugețări mari.

Nr. 4. Cititorul de Maxim Gorki

una din cele mai frumoase nuvele din literatura rusă. — O întâmplare — altă povestire a marelui scriitor rus.

Apoi vin articolele despre: Popoarele Rusiei. O mamă a poporului. Poezii de Eminescu și numeroase chipuri din război.

Comenzile se fac la »Casa de editură: Carte pentru toți«, Budapesta, VII., Ilka-utca 36-

Nr. 5. Primăvară, mic Roman de Al. Ciura

din literatura română, scrisă cu multă dăruire și pătrundere sufletească. Un colț de viață românească din Ardealul nostru. Volumul acesta are și articole, poezii și ilustrații foarte reușite din război.

Prețul fiecărui număr costă 40 fileri.

Abonamentul pe 3 luni (6 numere) la această Bibliotecă este de 2. Cor. 40 fil.

Harta Europei împreună cu harta Ardealului

cea mai nouă ediție, care cuprinde toate țările învrăjbite, fiecare țară separat colorată costă 1.50 cor., plus 10 fileri porto postal.

Dela administrația »Foaia Poporului Român«, Budapesta, VII., Ilka-utca 36 se poate comanda următoarele:

Cărți bisericești, ori cu conținut religios.

Epistola Domnului (legată) 40 fileri și 6 fil. porto
Visul Maicii Domnului (legat) 40 f. și 6 f. porto
Raportul dintre religie, știință și Societate de dr. Vasile Suciu, prof. 80 pag. 1 c. și 10 f. p.
Octoihul mic, cântări bisericești, 315 pagini — 3 cor. 20 f. și 30 f. porto

Cărți de educație și școlare.

Instrucțiunea metodei sunetelor vii a lui I. Gabel de Iuliu Vuia, 16 pag. 80 fil. și 6 fil. porto
Elemente din Constituția Patriei, pentru școlile populare de Vasile Golduș, 48 pagini, 50 fileri și 10 fil. porto

(Cărți mari, legate, cu ilustrații):

Învățarea scrisului și cititului în mod distractiv după metoda lui Gabel (metod recomandată analfabeților din honvezime de ministerul de honvezi) 1 cor. și 10 fil. porto

Învățarea limbii maghiare și germane — 76 fil. și 6 fil. porto

Cărți de legi și îndrumări economice.

Sfaturi și îndrumări pentru judele comunal, în toate afacerile comunale (Ce trebuie să știe judele comunal despre măriștele lui țară și comuna și fața de măriștele lui, precum și drepturile lui) 40 pag. 1 cor. și 6 fil. porto

Despre cărțile funduare, de Ioan Lungu 15 pagini 50 fil. și 6 fil. porto

Ajutorul de stat pentru familiile celor înrolați precum și lamuriri pentru ajutorul invalizilor, văduvelor și orfanilor celor căzuți în război, 31 pagini 40 fil. și 6 fil. porto

Apicultura, cultura și prăsirea albinelor. Statua folositoare pentru apicultori, 15 pagini — 50 fil. și 6 fil. porto

Prăsirea Galțelor 1 cor. și 6 fil. porto

Al vremilor Profet. — Cum va fi vremea? Cum va fi recolta? Compus pe baza experiențelor în curs de 100 ani, 13 pag. 50 f. și 6 f. p.

Povești și îndrumări pentru cei ce vor să călătorească la America 70 fil. și 6 f. porto

Calendarul »Cucu« 50 fil. și 10 fil. p.

Calendarul »Foi Ilustrate« 50 f. și 10 f. porto

Din Calendarul acestuia mai sînt și din anii 1910, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 20 f. și 10 f. p.

Harta Europei, cu România ocupată — 1 cor. 50 fil. și 10 f. p.

Cărți cu cuprins literar și social.

Cântece de dor și jale, compuse de eroii noștri de pe front și din spitale, 63 de pagini 56 fil. și 6 fil. porto

Istoria Românilor Bănățeni de dr. George Popovici, protopop în Lugoj. Volum de 424 pagini, în loc de 6 coroane, prețul original numai 5 coroane și 50 fil. porto

Ghicituri

Ce ascunde chipul acesta? Căutați!

Editor și redactor responsabil: D. Birăușu.
Tipografia »Poporul Român«, VII., Ilka-utca 36